

358

Besluit van 13 juni 1996, houdende wijziging van onder andere het Besluit algemene rechtspositie politie en het Besluit bezoldiging politie in verband met de invoering van de WAO-conforme uitkering

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 23 februari 1996, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, hoofdafdeling Onderwijs en Personeelsbeleid, afdeling Arbeidsvoorwaardenbeleid, nr. EA96/U469;

Gelet op artikel 50, eerste lid, van de Politiewet 1993 en artikel 9, zesde lid, van de LSOP-wet;

De Raad van State gehoord (advies van 6 mei 1996, No.W04.96.0091);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 7 juni 1996, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, hoofdafdeling Onderwijs en Personeelsbeleid, afdeling Arbeidsvoorwaardenbeleid, nr. EA96/1465;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit algemene rechtspositie politie¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De onderdelen o en p worden geletterd r en s.
2. Na onderdeel n worden drie nieuwe onderdelen ingevoegd, die als volgt luiden:
 - o. FAOP: het Fonds arbeidsongeschiktheidsverzekering overheids-personeel, bedoeld in artikel 21 van de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP;
 - p. passende arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 30 van de Ziektewet;
 - q. gangbare arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 18, vijfde lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

B

Artikel 49 komt als volgt te luiden:

Artikel 49

1. Onverminderd hetgeen terzake is bepaald in de Arbeidsomstandighedenwet, geniet de ambtenaar bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig deze paragraaf.
2. Het bevoegd gezag is verantwoordelijk voor de bedrijfsgeneeskundige begeleiding van de ambtenaar.
3. Voor de uitvoering van de bedrijfsgeneeskundige begeleiding laat het bevoegd gezag zich bijstaan door de bedrijfsgeneeskundige dienst.
4. Onze Minister kan ten aanzien van de bedrijfsgeneeskundige begeleiding nadere regels stellen.

C

In artikel 50 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het derde lid, onderdeel b, wordt de zinsnede «de vervulling van zijn dienst» vervangen door: het verrichten van zijn arbeid.
2. Het vierde lid komt als volgt te luiden:
4. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar buiten dienst indien na een onderzoek als bedoeld in het eerste tot en met derde lid blijkt dat sprake is van een zodanige lichamelijke of geestelijke toestand dat de belangen van de ambtenaar, van de dienst of van bij het verrichten van de arbeid betrokken derden zich er tegen verzetten dat de ambtenaar zijn arbeid blijft verrichten. De ambtenaar wordt niet buiten dienst gesteld indien hem andere passende werkzaamheden kunnen worden opgedragen. Indien de ambtenaar buiten dienst wordt gesteld, wordt hij geacht wegens ziekte ongeschikt te zijn tot het verrichten van zijn arbeid, in welk geval de overige bepalingen van dit hoofdstuk alsmede hoofdstuk 10 van het Besluit bezoldiging politie van toepassing zijn.
3. Het vijfde lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. in onderdeel a wordt de zinsnede «verhinderend wegens ziekte zijn dienst te verrichten» vervangen door: ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte;
 - b. in onderdeel b wordt de zinsnede «de artikelen P6, P7 en P8 van de Algemene burgerlijke pensioenwet» vervangen door: de artikelen 57 en 57a van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.
4. In het zesde lid wordt de zinsnede «het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds» vervangen door: het bestuur van het FAOP.

D

Artikel 52 vervalt.

E

Na artikel 64 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat als volgt komt te luiden:

Artikel 64a

1. De ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte kan een andere functie worden opgedragen.
2. Gedurende het eerste jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is hij verplicht een hem aangeboden functie te aanvaarden indien sprake is van passende arbeid.

3. Gedurende het tweede jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is hij verplicht een hem aangeboden functie te aanvaarden indien sprake is van gangbare arbeid. Deze verplichting geldt eveneens na afloop van het tweede jaar.

4. Dit artikel is op overeenkomstige wijze van toepassing indien aan de ambtenaar de eigen functie wordt opgedragen onder andere voorwaarden.

F

In artikel 88, vijfde lid, onder e, wordt «artikel 14, tweede lid» vervangen door: artikel 14, vierde lid.

G

Artikel 94 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
 - e. ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte;
2. Het derde lid vervalt.
3. Toegevoegd worden de nieuwe leden drie tot en met elf, die komen te luiden:
 3. Een ontslag als bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, kan slechts plaatsvinden indien:
 - a. er sprake is van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte gedurende een ononderbroken periode van twee jaar,
 - b. herstel van zijn ziekte niet binnen een periode van zes maanden na de in onderdeel a genoemde termijn van twee jaar te verwachten is, en
 - c. na een zorgvuldig onderzoek het niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar, indien Wij tot ontslagverlening bevoegd zijn, binnen het gezagsbereik van Onze Minister, indien de korpsbeheerder tot ontslag bevoegd is, binnen de regio dan wel indien Onze Minister van Justitie tot ontslag bevoegd is, binnen zijn gezagsbereik andere arbeid aan te bieden, dan wel indien de ambtenaar geweigerd heeft deze arbeid te aanvaarden.
 4. Onder arbeid als bedoeld in het derde lid, onder c, wordt gedurende het eerste jaar dat de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte passende, en gedurende de periode daarna gangbare arbeid verstaan.
 5. Voor het bepalen van het in het derde lid, onder a, bedoelde tijdvak van twee jaar worden tijdvakken van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.
 6. Om te beoordelen of er sprake is van een situatie als bedoeld in het derde lid, onderdelen a en b, vraagt het bevoegd gezag het oordeel van een door het FAOP aangewezen arts.
 7. De in het zesde lid bedoelde arts betreft bij zijn beoordeling een door het bevoegd gezag aangewezen arts en, indien de ambtenaar dit wenst, een door de ambtenaar aangewezen arts.
 8. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar er schriftelijk van in kennis dat de procedure, bedoeld in het zesde lid, wordt ingesteld. Daarbij wijst het bevoegd gezag de ambtenaar op de mogelijkheid om een arts van zijn keuze te laten deelnemen aan de procedure.
 9. De kennisgeving, bedoeld in het achtste lid, geschiedt niet eerder dan nadat de ambtenaar gedurende een onafgebroken periode van 18 maanden ongeschikt is geweest tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Het vijfde lid is hierbij van overeenkomstige toepassing.
 10. De in het zesde lid bedoelde arts stelt naar aanleiding van zijn bevindingen een rapport op. Hij zendt dit rapport aan het bevoegd gezag. Tevens zendt hij een afschrift van dit rapport aan de ambtenaar.

11. Indien herplaatsing als bedoeld in het derde lid, onder c, plaatsvindt in een betrekking voor minder uren dan het aantal waarvoor de ambtenaar was aangesteld, heeft het ontslag uitsluitend betrekking op het meerdere aantal uren.

H

Artikel 97 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, onderdeel c, wordt «artikel 42 of van artikel 44 van dit besluit» vervangen door: artikel 45 of van artikel 47 van dit besluit.
2. In het derde lid, onderdeel e, wordt «onderdeel b» geschrapt, wordt «artikel 95, derde lid» vervangen door: artikel 95, vijfde lid en wordt «artikel 90, derde lid» vervangen door: artikel 90, vijfde lid.
3. In het derde lid, onderdeel f, wordt «het Verplaatsingskostenbesluit 1962» vervangen door: het Verplaatsingskostenbesluit 1989.
4. In het derde lid, onderdeel g, wordt «artikel 19, vierde lid» vervangen door: artikel 19, vijfde lid.

I

Artikel 98 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel d, wordt «het Verplaatsingskostenbesluit 1962» vervangen door: het Verplaatsingskostenbesluit 1989.
2. In het derde lid, onderdeel e, wordt «artikel 95, derde lid» vervangen door: artikel 95, vijfde lid en wordt «artikel 90, derde lid» vervangen door: artikel 90, vijfde lid.
3. In het derde lid, onderdeel h, wordt «artikel 24, derde lid» vervangen door: artikel 24, vierde lid.

ARTIKEL II

Het Besluit bezoldiging politie² wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 6, zesde lid, komt als volgt te luiden:

6. Het vijfde lid is niet van toepassing indien:
 - a. bij de bepaling van de salarisschaal, bedoeld in het tweede lid, tevens is bepaald dat de functie van de ambtenaar een tijdelijk karakter heeft en de salarisschaal in verband daarmee slechts tijdelijk zal gelden;
 - b. indien de ambtenaar in verband met ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte wordt herplaatst in een andere functie.

B

Na artikel 37 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 37a

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a. WAO: Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;
- b. arbeidsongeschiktheid: arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 18, eerste lid, van de WAO;
- c. WAO-conforme uitkering: de met overeenkomstige toepassing van

de WAO toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, met uitzondering van de vakantieuitkering, bedoeld in paragraaf 2a van hoofdstuk 2 van de WAO;

d. pensioenreglement: het pensioenreglement Stichting pensioenfonds ABP;

e. invaliditeitspensioen: een invaliditeitspensioen als bedoeld in paragraaf 8 van het pensioenreglement;

f. herplaatsingstoelage: een herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement;

g. passende arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 30 van de Ziektewet;

h. gangbare arbeid: arbeid als bedoeld in artikel 18, vijfde lid, van de WAO.

C

Artikel 39 komt als volgt te luiden:

Artikel 39

1. De ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte geniet vanaf de dag waarop deze ongeschiktheid aanvangt gedurende een termijn van 18 maanden zijn volledige bezoldiging. Vervolgens geniet hij tot het einde van zijn dienstverband 80% van zijn bezoldiging.

2. Indien de ambtenaar zijn arbeid gedurende een bepaalde tijd voor ten minste 45% verricht, wordt de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden met bedoelde tijd verlengd.

3. Voor het vaststellen van het tijdstip waarop de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden verstreken is, worden perioden van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

4. De ambtenaar geniet ook na afloop van de in het eerste lid genoemde termijn van 18 maanden zijn volledige bezoldiging:

a. voor zo lang hij zijn arbeid voor ten minste 45% verricht;

b. indien de ziekte, uit hoofde waarvan hij ongeschikt is zijn arbeid te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.

5. Indien de ambtenaar tijdens zijn verhindering tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte, in het belang van zijn genezing door de bedrijfsgeneeskundige dienst wenselijk geachte andere arbeid verricht, zijn het tweede lid en het vierde lid van overeenkomstige toepassing.

6. Ten aanzien van de ambtenaar die wegens ziekte ongeschikt is zijn arbeid te verrichten kan worden bepaald, dat hij zijn werk slechts mag hervatten, nadat het bevoegd gezag hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft verleend. Het bevoegd gezag neemt hieromtrent en omtrent de mate van werkhervatting geen beslissing dan na advies van de bedrijfs-geneeskundige dienst. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de ambtenaar gedurende meer dan een jaar volledig ongeschikt is geweest zijn arbeid te verrichten.

D

Na artikel 39 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 39a

1. De in artikel 39 bedoelde doorbetaling van volledige of gedeeltelijke bezoldiging eindigt indien de ambtenaar op grond van artikel 64a van het Besluit algemene rechtspositie politie wordt herplaatst.

2. Indien de herplaatsing, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt voordat de termijn van twee jaar, bedoeld in artikel 94, derde lid, onder a, van het Besluit algemene rechtspositie politie is verstreken en de bezoldiging van de ambtenaar als gevolg van de herplaatsing vermindering ondergaat, heeft hij tot het eind van de genoemde termijn recht op een aanvullende uitkering.

3. De aanvullende uitkering, bedoeld in het tweede lid, bedraagt het verschil tussen het bedrag waarop de ambtenaar op grond van artikel 39 recht zou hebben gehad indien hij niet zou zijn herplaatst en zijn bezoldiging na herplaatsing, in voorkomend geval vermeerderd met een uit de oorspronkelijke betrekking voortvloeiend recht op WAO-conforme uitkering, invaliditeitspensioen en herplaatsingsstoelage.

E

In artikel 40 worden de woorden «verhindering tot dienstverrichting» vervangen door: ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte.

F

Na artikel 40 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 40a

1. Indien de ambtenaar bedoeld in artikel 39, ter zake van de dienstbetrekking waaruit het recht op doorbetaling van bezoldiging voortvloeit, recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt het bedrag van die uitkering in mindering gebracht op het bedrag waarop hij ingevolge artikel 39 recht heeft.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde ambtenaar uit hoofde van twee of meer dienstbetrekkingen recht heeft op één WAO-conforme uitkering, wordt die uitkering voor de toepassing van het eerste lid toegerekend aan de dienstbetrekking ter zake waarvan zijn bezoldiging wordt doorbetaald naar rato van de bezoldiging uit hoofde van de desbetreffende dienstbetrekkingen.

3. Indien als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door de in het eerste lid bedoelde ambtenaar geen WAO-conforme uitkering kan worden toegekend, wordt voor de toepassing van dit artikel rekening gehouden met een WAO-conforme uitkering zoals die zou zijn toegekend bij een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer.

4. Indien als gevolg van handelingen of het nalaten van handelingen door de in het eerste lid bedoelde ambtenaar de WAO-conforme uitkering vermindering ondergaat, dan wel het recht daarop geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd, wordt bedoelde uitkering voor de toepassing van dit artikel steeds geacht onverminderd te zijn genoten.

G

Artikel 41 komt als volgt te luiden:

Artikel 41

1. Dit artikel is uitsluitend van toepassing gedurende de eerste 52 weken waarin de ambtenaar ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte.

2. Voor het berekenen van het tijdvak van 52 weken, bedoeld in het eerste lid, worden perioden van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

3. Geen aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 39 bestaat:

a. indien de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven wordt voorgesteld, dat ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte niet kan worden aangenomen;

b. indien de ambtenaar de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;

c. indien de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de geneeskundige keuring, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel c, en derde lid, onderdeel a, van het Besluit algemene rechtspositie politie en tevens blijkt, dat de ambtenaar onjuiste informatie omtrent zijn gezondheidstoestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, ten gevolge waarvan de verklaring van geschiktheid, de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden te verrichten, ten onrechte heeft plaatsgevonden, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

4. De aanspraak op betaling van de bezoldiging als bedoeld in artikel 39 vervalt, indien en gedurende de tijd dat de ambtenaar:

a. weigert zich te onderwerpen aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst of, na voor zulk een onderzoek te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;

b. zonder voldoende gronden nalaat zich onder geneeskundige behandeling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de voorschriften die hem door de behandelende geneeskundige gegeven zijn, met dien verstande dat voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige aard hierbij zijn uitgezonderd;

c. zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd;

d. tijdens de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte arbeid voor zichzelf of voor derden verricht, tenzij dit door de bedrijfsgeneeskundige dienst in het belang van zijn genezing wenselijk wordt geacht;

e. in gebreke blijft op het door de bedrijfsgeneeskundige dienst bepaalde tijdstip en in de door deze dienst bepaalde mate zijn arbeid te hervatten, tenzij hij daarvoor een door deze dienst als geldig erkende reden heeft opgegeven;

f. zonder deugdelijke grond weigert hem aangeboden passende arbeid, waartoe de bedrijfsgeneeskundige dienst hem in staat acht, te aanvaarden.

5. De aanspraak op betaling van bezoldiging, bedoeld in artikel 39, kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien de ambtenaar de voorschriften overtreedt die door of vanwege het bevoegd gezag ter zake van afwezigheid wegens ziekte zijn vastgesteld.

6. De ambtenaar kan aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen ter beantwoording van de vraag of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het derde lid of het vierde lid, onder b of c, van dit artikel. De ambtenaar is gehouden aan een zodanig onderzoek zijn medewerking te verlenen.

7. In de gevallen, bedoeld in het derde, vierde of vijfde lid, kan het

bevoegd gezag op grond van bijzondere omstandigheden bepalen, dat het bedrag van de niet uitbetaalde bezoldiging geheel of ten dele aan anderen dan aan de ambtenaar zal worden uitbetaald. Ingeval het bevoegd gezag van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, wordt de niet uitbetaalde bezoldiging alsnog aan de ambtenaar uitbetaald, indien de in artikel 51, tweede lid, van het Besluit algemene rechtspositie politie bedoelde commissie van geneeskundigen te zijnen gunste heeft geoordeeld.

H

Na artikel 41 wordt een nieuw artikel ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

Artikel 41a

1. Na de periode van 52 weken, bedoeld in artikel 41, is op de ambtenaar wiens bezoldiging wegens ziekte geheel of gedeeltelijk wordt doorbetaald, het verplichtingen- en sanctieregime van hoofdstuk II van de WAO van toepassing.

2. Indien ten aanzien van de WAO-conforme uitkering die de ambtenaar geniet een verplichting wordt opgelegd of een sanctie wordt toegepast, wordt door het bevoegd gezag zoveel mogelijk dezelfde verplichting opgelegd, dan wel een overeenkomende sanctie toegepast, op het bedrag waarop de ambtenaar recht heeft ingevolge artikel 39, eerste lid, na toepassing van artikel 40a, eerste lid.

3. De aanspraak op betaling van bezoldiging vervalt indien de ambtenaar zonder deugdelijke grond weigert hem aangeboden gangbare arbeid, waartoe de bedrijfsgeneeskundige dienst hem in staat acht, te aanvaarden.

I

Artikel 42 komt als volgt te luiden:

Artikel 42

1. De gewezen ambtenaar, die wegens ziekte, ontstaan voor het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadien nog ongeschikt is een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, behoudt gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstelijk genoten bezoldiging. De vorige volzin geldt slechts als de termijn van 18 maanden, bedoeld in het eerste lid van artikel 39, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgend op die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. De gewezen ambtenaar, die binnen een maand na het tijdstip van zijn ontslag wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, ontvangt – mits hij gedurende ten minste twee maanden onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaande in dienst is geweest – gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang van deze ongeschiktheid, dan wel – indien dit eerder is – uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgend op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, zijn laatstelijk genoten bezoldiging.

3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing op de ambtenaar die na zijn ontslag in verband met de aanvaarding van een betrekking van gelijke omvang aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Ziektewet.

4. Indien de gewezen ambtenaar binnen een tijdvak van vier weken nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt,

wederom wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid beschouwd en wordt de doorbetaling hervat. Voor het bepalen van het tijdstip, waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen zijn verstreken, worden perioden van ongeschiktheid om een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

5. De gewezen ambtenaar, wier bevalling waarschijnlijk is binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, ontvangt over een periode aanvangende met de 41ste dag voorafgaande aan de vermoedelijke datum van bevalling en eindigende met de 70ste dag na de datum waarop de bevalling plaatsvond haar laatstelijk genoten bezoldiging. Deze periode wordt verlengd tot 16 weken indien de periode door een voortijdige bevalling minder dan 16 weken heeft bedragen. Indien de bevalling niet wordt verwacht binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, maar niettemin binnen die termijn plaatsvindt, ontvangt de gewezen ambtenaar haar laatstelijk genoten bezoldiging uitsluitend gedurende 70 dagen na de datum van bevalling.

Indien en voorzolang de ambtenaar na beëindiging van de haar ingevolge de eerste of tweede volzin toekomstige uitkeringen nog wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van arbeid, dan wel binnen een maand na deze beëindiging ongeschikt wordt tot het verrichten van arbeid, zijn het tweede tot en met vierde lid van overeenkomstige toepassing. De in het tweede lid bedoelde termijn van een jaar wordt geacht aan te vangen op de dag na de bevalling.

6. Ongeschikt tot het verrichten van arbeid, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vijfde lid is de vrouwelijke ambtenaar die als rechtstreeks gevolg van objectief medisch vast te stellen ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar zij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan gangbare arbeid.

7. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging, bedoeld in de voorgaande leden, wordt in voorkomende gevallen gewijzigd overeenkomstig een salariswijziging in de sector politie.

8. Indien de gewezen ambtenaar, ter zake van de dienstbetrekking waaruit het recht op doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging voortvloeit, recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt het bedrag van die uitkering in mindering gebracht op het bedrag waarop hij ingevolge dit artikel recht heeft. Artikel 40a, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

9. Inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf, anders dan bedoeld in het achtste lid, worden op het bedrag waarop de gewezen ambtenaar ingevolge dit artikel recht heeft in mindering gebracht.

10. Ten aanzien van gevallen als bedoeld in het eerste lid is het negende lid niet van toepassing indien de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf vóór het intreden van de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte werden genoten en de omvang van die arbeid niet is toegenomen.

11. Ten aanzien van gevallen als bedoeld in het tweede en het vijfde lid is het negende lid niet van toepassing indien de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf vóór de datum van ingang van het ontslag werden genoten en de omvang van die arbeid niet is toegenomen.

12. In de gevallen, bedoeld in dit artikel, zijn de artikelen 41 en 41a alsmede de artikelen 50 en 51 van het Besluit algemene rechtspositie van overeenkomstige toepassing.

J

Artikel 44 komt als volgt te luiden:

Artikel 44

1. Aan de gewezen ambtenaar die terzake van de dienstbetrekking die hij voor zijn ontslag vervulde recht heeft op een WAO-conforme uitkering, wordt – indien de arbeidsongeschiktheid in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten – een aanvullende uitkering verleend.

2. Geen recht op een aanvullende uitkering heeft de gewezen ambtenaar die recht heeft op suppletie krachtens het Besluit suppletie-regeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. In afwijking van de eerste volzin heeft de gewezen ambtenaar wel recht op een aanvullende uitkering indien zijn recht op suppletie niet tot uitbetaling komt ingevolge artikel 4 van genoemd besluit.

3. De in het eerste lid bedoelde aanvullende uitkering is gelijk aan het bedrag dat nodig is om de aan de ambtenaar toegekende WAO-conforme uitkering, in voorkomend geval vermeerderd met een hem toegekend invaliditeitspensioen en een hem toegekende herplaatsingstoelage, aan te vullen tot een bepaald percentage van de bezoldiging welke de ambtenaar heeft genoten in het jaar voorafgaand aan zijn ontslag. Dit percentage is afhankelijk van de mate van arbeidsongeschiktheid en bedraagt bij een arbeidsongeschiktheid van

80% of meer:	90,02%
65 tot 80%:	65,26%
55 tot 65%:	54,01%
45 tot 55%:	45,01%
35 tot 45%:	36,01%
25 tot 35%:	27,01%
15 tot 25%:	18,00%.

4. De aanvullende uitkering eindigt op het moment dat de gewezen ambtenaar niet meer voldoet aan de in het eerste lid genoemde voorwaarden en in ieder geval met ingang van de eerste dag van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

5. Artikel 42, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de bezoldiging, bedoeld in het derde lid.

K

In artikel 45, eerste lid, wordt na «een uitkering krachtens een wettelijke verzekering,» toegevoegd: niet zijnde een WAO-conforme uitkering.

L

Aan artikel 46 wordt een nieuw zevende lid toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

7. Op het bedrag, bedoeld in het tweede tot en met vierde lid, wordt in mindering gebracht een uitkering overeenkomstig artikel 53 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en naar aard en strekking daarmee overeenkomende uitkeringen.

M

Na artikel 46 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, die als volgt komen te luiden:

Artikel 46a

Na het overlijden van de gewezen ambtenaar, die op de dag van zijn overlijden op grond van artikel 42 in het genot was van doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging, wordt aan de in artikel 46 bedoelde personen en met overeenkomstige toepassing van dat artikel een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de bezoldiging welke de gewezen ambtenaar op de dag van zijn overlijden genoot, berekend over een tijdvak van drie maanden. Op deze uitkering wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering overeenkomstig artikel 53 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en naar aard en strekking daarmee overeenkomende uitkeringen.

Artikel 46b

1. Indien het overlijden van een ambtenaar in overwegende mate zijn oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens het pensioenreglement, bedoeld in artikel 37a, onderdeel d, een nabestaandenpensioen geniet een uitkering toegekend ten bedrage van 18% van dit pensioen.

De uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de overledene de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt, dan wel, indien de weduwe of de weduwnaar aan wie een pensioen werd toegekend, hertrouwt, met ingang van de maand volgende op de datum van het hertrouwen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de gewezen ambtenaar ten aanzien van wie artikel 44, eerste lid, toepassing heeft gevonden, indien zijn overlijden het rechtstreeks gevolg is van de arbeidsongeschiktheid, bedoeld in dat artikel.

ARTIKEL III

Artikel 1, eerste lid, onder j, van het Besluit vergoeding verplaatsingskosten politie³ wordt als volgt gewijzigd:

1. Het bepaalde in ten derde komt als volgt te luiden:

3e. genoten herplaatsingstoelage als bedoeld in paragraaf 9 van het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds ABP, bedoeld in artikel 6 van de Wet Privatisering ABP;

2. Na ten derde wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, dat als volgt komt te luiden:

4e. een WAO-conforme uitkering als bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, in die gevallen dat de ambtenaar een lagere bezoldiging geniet als gevolg van het in mindering brengen van een WAO-conforme uitkering.

ARTIKEL IV

Het Besluit geneeskundige verzorging politie 1994⁴ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 komt als volgt te luiden:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. de Dienst: de Dienst geneeskundige verzorging politie, bedoeld in artikel 10;
- c. de commissie: de commissie, bedoeld in artikel 11, eerste lid;
- d. Stichting Pensioenfonds ABP: de Stichting Pensioenfonds ABP, bedoeld in artikel 6 van de Wet Privatisering ABP;
- e. pensioenreglement: het pensioenreglement Stichting Pensioenfonds ABP;
- f. WAO-conforme uitkering: de met overeenkomstige toepassing van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedoeld in artikel 31 van de Wet privatisering ABP, met uitzondering van de vakantie-uitkering, bedoeld in paragraaf 2a van hoofdstuk 2 van de Wet op de arbeidsongeschiktheids-uitkering;
- g. suppletie-uitkering: de uitkering, bedoeld in artikel 6 van het Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie;
- h. bezoldiging:
 1. voor de deelnemers, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a: de bezoldiging in de zin van het Besluit bezoldiging politie, vermeerderd met het bedrag van de vakantie-uitkering per kalendermaand;
 2. voor de deelnemers, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b: een aan de hand van voor deze deelnemers geldende rechtspositieregelingen, op overeenkomstige wijze als aangegeven onder 1e, bepaald bedrag;
 3. voor de adspirant politie-ambtenaar die de 25-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt: het maandgeld dat hem gedurende de opleiding toekomt; met dien verstande dat de WAO-conforme uitkering tot de bezoldiging wordt gerekend;
- i. pensioen: het pensioen, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel t, van het pensioenreglement dat een deelnemer, zijn weduwe of haar weduwnaar geniet uit of in verband met de betrekking waaraan het deelnemerschap wordt ontleend, alsmede de WAO-conforme uitkering;
- j. wachtgeld: elke periodieke uitkering, door het bevoegd gezag toegekend uit hoofde van onvrijwillige werkloosheid, alsmede de uitkering hetzij wegens functioneel leeftijdsontslag hetzij op grond van de Wet kaderregeling vut overheids personeel of een met deze wet overeenkomende voorziening. Als wachtgeld wordt mede aangemerkt de WAO-conforme uitkering alsmede de suppletie-uitkering.
 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt onder echtgenote of echtgenoot mede verstaan de levenspartner met wie de niet-gehuwde ambtenaar samenwoont en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen terzake van die samenwoning en gemeenschappelijke huishouding. Onder weduwe of weduwnaar wordt mede verstaan de nabestaande levenspartner. Tot gezinslid wordt in voorkomend geval mede gerekend de levenspartner. Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt. De commissie kan verlangen dat een schriftelijke verklaring van de notaris wordt overgelegd waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als bedoeld in de eerste volzin is gesloten.

B

In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid, onderdeel c, wordt «een met een uitkering op grond van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden overeenko-

mende voorziening ontvangt» vervangen door: een uitkering in de zin van de Wet kaderregeling vut overheidspersoneel ontvangt;

2. In het eerste lid vervalt onderdeel e en wordt onderdeel f geletterd e.
3. In onderdeel e wordt de puntkomma vervangen door een punt.
4. In het eerste lid vervalt onderdeel g.
5. In het tweede lid wordt «onder c tot en met g» vervangen door: onder c tot en met e.

C

Artikel 5, eerste lid, onderdeel a, komt als volgt te luiden:

- a. die geen deelnemer is in de zin van artikel 2.4 van het Pensioenreglement;

D

In artikel 9, vierde lid, komt onderdeel e te vervallen en wordt onderdeel f geletterd e.

ARTIKEL V

A

De ambtenaar in tijdelijke dienst die op 1 januari 1996 aanspraak heeft op doorbetaling van zijn volledige bezoldiging, dan wel die aanspraak zou hebben indien vanaf het moment van intreden van de ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte toepassing zou zijn gegeven aan artikel 39 of artikel 42 van het Besluit bezoldiging politie, heeft vanaf genoemde datum aanspraak op zijn volledige bezoldiging over het op genoemde datum nog niet verstreken gedeelte van de periode van 18 maanden, doch niet langer dan tot de eerste van de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt.

B

De aanspraken op grond van artikel 44 van het Besluit bezoldiging politie naar de tekst op 31 december 1995, worden omgezet in aanspraken op grond van artikel 44 van het Besluit bezoldiging politie. Indien anders dan als gevolg van een wijziging in de mate van invaliditeit, het bedrag van de nieuw berekende aanvullende uitkering geringer is dan het bedrag van de aanvullende uitkering op 31 december 1995, wordt het bedrag van de aanvullende uitkering tot laatstbedoeld bedrag verhoogd.

C

1. De gewezen ambtenaar die op 31 december 1995 op grond van artikel 42, vierde lid, van het Besluit bezoldiging politie een uitkering heeft overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en die op de dag van inwerkingtreding van dit besluit een recht verkrijgt op een WAO-conforme uitkering, welke lager is dan de eerstbedoelde uitkering, heeft recht op een aanvullende uitkering ter grootte van dat verschil voor de periode gedurende welke hij na 1 januari 1996 aanspraak op eerstbedoelde uitkering zou hebben gehad.
2. Bij de berekening van de aanvullende uitkering wordt rekening gehouden met een wijziging als bedoeld in artikel 42, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie.
3. Voor zolang de arbeidongeschiktheid in de zin van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering een ander percentage wordt vastgesteld vindt, in voorkomende gevallen met toepassing van het tweede lid,

herberekening van de aanvullende uitkering op basis van het gewijzigde percentage plaats.

¹ Stb. 1994, 214, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 23 januari 1996, Stb. 123.

² Stb. 1994, 215, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 25 juni 1996, Stb. 340.

³ Stb. 1994, 218, gewijzigd bij besluit van 27 juni 1995, Stb. 365.

⁴ Stb. 1994, 338, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 3 januari 1996, Stb. 36.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

ARTIKEL VI

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1996.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 13 juni 1996

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Uitgegeven de *negende* juli 1996

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

In het kader van de normalisering, dat wil zeggen het marktconform maken van de arbeidsverhoudingen en arbeidsvoorwaarden van het overheidspersoneel, heeft het kabinet besloten het overheidspersoneel onder de werkingssfeer van de wettelijke werknemersverzekeringen te brengen (hierna aangeduid als OOW-project).

Het OOW-project staat in nauw verband met een tweetal andere projecten in het kader van de normalisering. Het eerste ervan is de privatisering van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds (ABP), dat voor wat betreft het wettelijke traject zijn afronding vindt in de Wet privatisering ABP (WPA). De OOW-regelgeving bouwt voor een belangrijk deel op de genoemde wet voort. Het tweede project waarop wordt gedoeld is het oprichten van een uitvoeringsorganisatie voor de sociale zekerheid van het overheidspersoneel (USZO). Deze uitvoeringsorganisatie zal niet alleen verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de wettelijke werknemersverzekeringen, maar ook voor delen van het hierna te beschrijven bovenwettelijke traject.

De rechtspositie van de ambtenaar werd tot nu toe gekenmerkt door het integrale karakter van de regelingen op het gebied van doorbetaling van bezoldiging bij ziekte, gevolgd door een invaliditeitspensioen, al dan niet gecombineerd met een herplaatsingswachtgeld respectievelijk herplaatsingstoelage. De rechtspositie van de ambtenaar wordt daarnaast gekenmerkt door een eigen wachtgeldregeling na bepaalde gevallen van ontslag.

In het kader van OOW zullen al deze aanspraken worden omgezet in wettelijke aanspraken op grond van de Werkloosheidswet (WW), de Ziektewet (ZW), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering/ Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (WAO/AAW), de Toeslagenwet (TW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW). Voorzover de wettelijke regelingen minder aanspraken geven dan de integrale ambtelijke regelingen zoals deze laatstelijk golden, voorziet binnen het arbeidsvoorwaardelijk bestel een stelsel van bovenwettelijke regelingen erin dat als gevolg van deze OOW-operatie het totale niveau aan rechten en verplichtingen in stand blijft. Hiermee wordt voldaan aan een belangrijke hoofdvoorwaarde die op 14 september 1994 in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) ten aanzien van deze omzettingsoperatie is overeengekomen (zie Stcrt. 1994, 177).

In het CGOA is tevens afgesproken dat ook de uitkeringen die reeds zijn ingegaan zullen worden omgezet en in het nieuwe regime ingepast. Daardoor kan worden bereikt dat er in de uitvoeringspraktijk qua financiering en uitvoeringsorganisatie geen nader onderscheid behoeft te worden gemaakt tussen bestaande en nieuwe aanspraken en tevens dat alle rechthebbenden onder hetzelfde verplichtingen- en sanctieregime vallen.

Het beoogde tijdstip waarop de omzettingsoperatie haar beslag zou krijgen, was aanvankelijk 1 januari 1996. Om hoofdzakelijk uitvoeringstechnische redenen bleek deze datum niet verantwoord te zijn en heeft het kabinet besloten de ingangsdatum te stellen op 1 januari 1998. De laatstgenoemde datum geldt als invoeringsdatum voor het integrale OOW-project, zulks op grond van de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen.

De keuze voor integrale invoering van de bovengenoemde wettelijke werknemersverzekeringen op eenzelfde tijdstip is ingegeven door de

inhoudelijke en systematische samenhang tussen deze wetten. De uitvoeringspraktijk ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid is echter al als gevolg van wetgeving (Wet terugdringing arbeidsongeschiktheidsvolume; Wet terugdringing beroep op arbeidsongeschiktheidsregelingen) voor een belangrijk deel opgeschoven in de richting van een uitvoeringspraktijk die in de WAO vereist is. Om die reden wordt het wenselijk en mogelijk geacht reeds per 1 januari 1996 ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid een uitvoeringspraktijk te realiseren die zoveel mogelijk met die van de WAO overeenkomt. Bij de WPA zal een WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregeling worden ingevoerd. Deze wet regelt vooruitlopend op de invoering van de WAO het zgn. wettelijke deel van de uitkering. Deze uitkering, de WAO-conforme uitkering geheten, komt materieel geheel overeen met de aanspraken van de WAO. Op grond van de WPA zal ook het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO per 1 januari 1996 voor overheidswerknemers overeenkomstige toepassing vinden.

De uitvoering van de WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregelingen geschiedt door USZO in naam en onder verantwoordelijkheid van het Fonds Arbeidsongeschiktheidsverzekering Overheidspersoneel (FAOP). Het FAOP is ingesteld bij de Wet financiële voorzieningen privatisering ABP (Stb. 1994, 302). Dit fonds draagt tevens zorg voor de financiering van de WAO-conforme uitkeringen. De lasten van het FAOP worden door de overheidswerkgevers gedragen op basis van een uniforme premie.

Het onderhavige besluit strekt ertoe voor de sector politie het bovenwettelijke kader te bieden voor de WAO-conforme uitkering. Dit bovenwettelijke kader is vastgelegd in het onderhandelingsakkoord Centraal georganiseerd overleg met betrekking tot bovenwettelijke arbeidsongeschiktheid overheidspersoneel. Ter uitvoering van het akkoord voor politie en het LSOP voorziet het besluit in wijziging van het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP), het Besluit bezoldiging politie (BBP) en het Besluit vergoeding verplaatsingskosten politie (BVVP) alsmede in een wijziging van het Besluit geneeskundige verzorging politie 1994 (Besluit GVP). De wijziging van het BARP, het BBP en het BVVP komt vrijwel overeen met de wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en het Verplaatsingskostenbesluit 1989 (Besluit van 19 december 1995, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en enige andere rechtspositionele regelingen in verband met de invoering van de WAO-conforme uitkering, Stb. 1996, 2). Derhalve is ook de nota van toelichting bij laatstgenoemd besluit vrijwel geheel gevolgd. Omwille van de duidelijkheid is de tekst van de nota van toelichting bij het onderhavige besluit geheel uitgeschreven.

Op hoofdpunten ziet het nieuwe stelsel er als volgt uit:

1. Doorbetaling van bezoldiging

Bij ziekte betaalt de werkgever het loon door. Gedurende de eerste 18 maanden van de ziekte wordt 100% van de bezoldiging doorbetaald, daarna tot het einde van het dienstverband 80%. Omdat, zoals onder 2 wordt aangegeven, de zieke ambtenaar pas na 24 maanden om die reden mag worden ontslagen, heeft betrokkene derhalve voor een periode van tenminste 6 maanden recht op doorbetaling van 80% van zijn bezoldiging.

De Ziektewet is (nog) niet van toepassing. Invoering van «WAO-conform» per 1 januari 1996 betekent wel dat betrokkene na een jaar ziekte in aanmerking komt voor een WAO-conforme uitkering. Die uitkering wordt in mindering gebracht op het bedrag van de wegens ziekte uitbetaalde bezoldiging.

De onderhavige wijzigingsvoorstellen maken het mogelijk dat gedurende het eerste ziektejaar een verplichtingen- en sanctieregime wordt gehanteerd dat al enigszins is afgestemd op de ZW en dat voor de periode daarna een WAO-conform verplichtingen- en sanctieregime geldt.

2. Ontslag op grond van ongeschiktheid wegens ziekte

Geïntroduceerd wordt een ontslaggrond voor ongeschiktheid van de ambtenaar tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Het ontslag kan niet eerder ingaan dan na 24 maanden ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte en nadat een zorgvuldige procedure is gevolgd, gericht op zowel verwachtingen ten aanzien van herstel als mogelijkheden van herplaatsing in de eigen of een andere functie, overeenkomstig eventueel aanwezige restcapaciteit.

3. Suppletie

De overheidswerknemer die ontslagen is op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte, ten tijde van het ontslag minder dan 80% arbeidsongeschikt is en niet is herplaatst in een andere functie voor zijn volledige resterend verdienvermogen komt in aanmerking voor een suppletie. Bij een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer is niet aan de orde of er nog resterend verdienvermogen is en kan derhalve geen aanspraak bestaan op een suppletie. De suppletie komt in de plaats van het zgn. herplaatsingswachtgeld in de zin van de Algemeen burgerlijke pensioenwet (Abp-wet). De rechten en verplichtingen ter zake van de suppletie zijn neergelegd in het Besluit suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. De werkgever draagt de uitvoeringslasten van deze regeling, die kan worden beschouwd als een werkloosheidsregeling sui generis. Ook de reeds lopende herplaatsingswachtgeld worden omgezet naar de suppletie.

4. Invaliditeitspensioen

De overheidswerknemer die ontslagen is op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte en die geen recht (meer) heeft op een suppletie ter zake van dat ontslag, heeft in beginsel recht op een invaliditeitspensioen. Betrokkene kan die aanspraak te gelde maken bij de stichting pensioenfonds ABP, ingesteld bij de WPA en uitgewerkt in een pensioenreglement van de genoemde stichting. Het invaliditeitspensioen heeft het karakter van een aanvulling op de WAO-conforme uitkering. De bestaande aanspraken op invaliditeitspensioen zullen naar hoogte en duur onverminderd in het nieuwe stelsel worden geconverteerd. Deze aanspraken kunnen echter wel worden aangepast als er verandering optreedt in de mate van arbeidsongeschiktheid.

5. Herplaatsingstoelage

De overheidswerknemer die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is verklaard en die voor zijn volledig resterend verdienvermogen in arbeid is herplaatst, heeft in beginsel recht op een herplaatsingstoelage voorzover zijn inkomen uit (nieuwe) arbeid, uit de WAO-conforme uitkering en uit invaliditeitspensioen tezamen minder bedragen dan het bedrag van zijn laatstverdiende bezoldiging. De kosten ervan worden gedragen door de stichting pensioenfonds ABP. De aanspraak op de herplaatsingstoelage is neergelegd in het onder 4 bedoelde pensioenreglement.

Het onderhavige voorstel heeft betrekking op de onder 1 en 2 aangegeven hoofdpunten. Het betreft de wijziging van het BARP, het BBP en het

BVDP. Tevens wordt in verband met de WPA het Besluit GVP op een aantal punten gewijzigd.

In het besluit dat voor de sector Rijk het bovenwettelijk kader regelt, worden ook het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966 en de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag (Regeling FLO) in verband met bovenwettelijke arbeidsongeschiktheid gewijzigd. Voor een toelichting op deze wijzigingen wordt verwezen naar de nota van toelichting bij eerstgenoemd besluit. Op grond van de artikelen 88, 97 en 98 van het BARP worden de Regeling FLO, het Rijkswachtgeldbesluit 1959 respectievelijk de Uitkeringsregeling 1966 van overeenkomstige toepassing op politieambtenaren verklaard. De wijzigingen in deze besluiten leiden dan ook tot technische aanpassingen in genoemde artikelen in het BARP.

Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om enige onjuiste verwijzingen te herstellen.

De politievakorganisaties zijn over het onderhavige besluit gehoord en hebben ermee ingestemd.

2. Financiële gevolgen

Deze omzettingsoperatie in het kader van het OOW-project heeft een technisch karakter. Uitgangspunt daarbij is dat het totale niveau van rechten en verplichtingen van het overheidspersoneel in verband met ziekte en arbeidsongeschiktheid op het moment van overgang naar de werknemersverzekeringen in stand blijft en kostenneutraal is. Dit uitgangspunt is eveneens aangehouden voor deze fase van het project, waarin vooralsnog van een WAO-conforme situatie wordt uitgegaan.

3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Artikel I strekt tot aanpassing van het BARP. Het gaat daarbij met name om de introductie van de mogelijkheid om in verband met ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid de ambtenaar te herplaatsen dan wel te ontslaan.

Invoering van de WAO-conforme uitkering maakt het tevens noodzakelijk om een aantal bepalingen en formuleringen in het BARP af te stemmen op de ZW en de WAO. Bovendien zijn wijzigingen aangebracht in verband met het intrekken van de Abp-wet en heeft enige afstemming op de Arbeidsomstandighedenwet (Arbo-wet) plaatsgevonden. Tot slot is een aantal redactionele wijzigingen aangebracht.

Onderdeel A

Om een aantal begrippen nader te omschrijven is in artikel 1 een drietal nieuwe definitiebepalingen opgenomen.

De nieuwe onderdelen p en q behoeven enige nadere uitleg.

In artikel 1, onder p, wordt voor hetgeen onder passende arbeid wordt verstaan aangesloten bij de ZW. In artikel 30 van de ZW is bepaald dat de zieke werknemer verplicht is passende arbeid te verrichten indien hij daartoe in staat is en hij door een werkgever daartoe in de gelegenheid wordt gesteld. Volgens de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1990/91, 22 228, nr. 3, blz. 77) bij de desbetreffende wijziging van de ZW is dit begrip passende arbeid niet eenduidig; het kan zowel eng als ruim geïnterpreteerd worden. Dit hangt samen met de verschillende stadia die aan de orde kunnen zijn nl. die waarin terugkeer naar de eigen functie op

korte termijn mogelijk lijkt, die waarin terugkeer naar de eigen functie pas op lange termijn aan de orde is en de situatie waarin terugkeer naar de eigen functie niet meer te verwachten is. Het begrip passende arbeid zal in deze verschillende stadia steeds ruimer geïnterpreteerd worden.

In artikel 1, onderdeel q, wordt voor hetgeen onder gangbare arbeid wordt verstaan aangesloten bij de WAO. In artikel 18, vijfde lid, van de WAO wordt gangbare arbeid gedefinieerd als «alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de werknemer met zijn krachten en bekwaamheden in staat is.»

Onderdeel B

De (per 1 januari 1994 gewijzigde) Arbo-wet geldt ook voor de sector politie. Met de nieuwe formulering van artikel 49, eerste lid, is beoogd om tot uitdrukking te brengen dat de bepalingen in § 2 van Hoofdstuk VII van het BARP, inzake bedrijfsgeneeskundige begeleiding, bedoeld zijn als aanvulling op de desbetreffende bepalingen in de Arbo-wet. In dit kader gaat het daarbij met name om de bepalingen inzake het begeleiden van zieke werknemers, het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek en het houden van een arbeidsgezondheidskundig spreekuur.

Het tweede lid van artikel 49 geeft duidelijker aan dat de bedrijfsgeneeskundige begeleiding van werknemers in eerste instantie een zaak is van het bevoegd gezag. Dit sluit aan bij de Wet terugdringing ziekteverzuim, de wet Terugdringing Arbeidsongeschiktheidsvolume en de Arbo-wet. De bijstand bij de bedrijfsgeneeskundige begeleiding door de bedrijfsgeneeskundige dienst is opgenomen in een nieuw derde lid.

In dit verband dient ook te worden gewezen op de betrokkenheid van de Uitvoeringsorganisatie Sociale Zekerheid voor Overheidspersoneel (USZO) bij de begeleiding van zieke werknemers. Met invoering van de WAO-conforme regeling voor overheidspersoneel ontstaat er ook voor de USZO, als uitvoerder van deze regeling, een taak bij de begeleiding van zieke werknemers. De invalshoek van de USZO is echter een andere dan die van de werkgever en de bedrijfsgeneeskundige dienst. De USZO voert een sociale verzekering uit en de betrokkenheid van de USZO bij de begeleiding van zieke werknemers ziet dan ook met name op de claimbeoordeling. De USZO zal moeten beoordelen of de ambtenaar na één jaar ziekte in aanmerking komt voor een WAO-conforme uitkering. Is de ambtenaar arbeidsongeschikt, zo ja in welke mate en is door de werkgever voldoende gedaan om dit te voorkomen of te beperken etc. De betrokkenheid van de werkgever en de bedrijfsgeneeskundige dienst eindigt niet op het moment dat de ambtenaar aanspraak krijgt op een WAO-conforme uitkering. Formeel blijft de werkgever verantwoordelijk voor de begeleiding van een zieke ambtenaar tot aan het einde van het dienstverband. Uit dien hoofde is er ook een taak voor de bedrijfsgeneeskundige dienst. Materieel zal de betrokkenheid van de bedrijfsgeneeskundige dienst naar de achtergrond verdwijnen op het moment dat de USZO vaststelt dat de ambtenaar niet meer herplaatsbaar is binnen het gezagsbereik van het desbetreffende bevoegde gezag. De bemiddeling wordt dan overgenomen door de USZO.

Onderdeel C

In artikel 50 is de oude formulering «de vervulling van zijn dienst» vervangen door een op de ZW afgestemde formulering, te weten «het verrichten van zijn arbeid». Deze wijziging houdt voornamelijk verband met een wijziging die in hoofdstuk 10 van het BBP (voorzieningen in verband met ziekte) is doorgevoerd. Inhoudelijk wordt hiermee geen wijziging beoogd ten opzichte van de huidige situatie. Onder «zijn arbeid»

wordt verstaan het ambt of de functie die de ambtenaar laatstelijk voor het ziek worden vervulde, danwel het samenstel van werkzaamheden dat door de ambtenaar verricht werd en de voorwaarden waaronder dit gebeurde. Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 50 zijn aan deze nieuwe terminologie aangepast.

In het vijfde lid van artikel 50 is tevens een wijziging aangebracht met betrekking tot de maatregelen en voorzieningen tot herstel van gezondheid en behoud, herstel of bevordering van arbeidsgeschiktheid. Voor deze voorzieningen wordt niet langer verwezen naar de artikelen uit de Abp-wet maar naar de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW). Het pensioenreglement kent namelijk, in tegenstelling tot de Abp-wet, geen specifieke voorzieningen meer voor ambtenaren. In plaats daarvan zijn de algemene voorzieningen uit de AAW ook van kracht voor ambtenaren.

Onderdeel D

Artikel 52 had betrekking op de pensioenkeuring door het Abp. Deze pensioenkeuring bestaat niet meer, zodat artikel 52 kan vervallen.

Onderdeel E

In het nieuwe artikel 64a is de formele grondslag opgenomen voor het herplaatsen van de ambtenaar die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Dit artikel hangt samen met het nieuwe derde lid van artikel 94, waarin bepaald is dat de ambtenaar gedurende twee jaar niet ontslagen mag worden op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. Indien binnen deze periode van 2 jaar duidelijk wordt dat een ambtenaar niet langer zijn eigen functie kan verrichten, maar er wel een andere functie beschikbaar is, biedt dit artikel de basis om de ambtenaar te herplaatsen in die andere functie.

Het tweede en derde lid van artikel 64a sluiten aan bij artikel 94, derde en vierde lid, waarin de verplichting van de werkgever ligt besloten om het eerste ziektejaar passende arbeid aan te bieden en het tweede ziektejaar gangbare arbeid.

Voor de situatie waarin de ambtenaar nog wel geschikt is voor zijn functie, maar onder andere voorwaarden (bijvoorbeeld voor minder uren per week of na het elimineren van bepaalde functiebestanddelen) biedt het vierde lid van artikel 64a een voorziening.

Onderdeel G

De wijzigingen ter zake van artikel 94 voorzien in een nieuwe ontslaggrond bij ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte en de bijbehorende procedure.

In het verleden kon een ambtenaar ontslagen worden als het Abp hem na een pensioenkeuring wegens ziekte of gebreken blijvend ongeschikt achtte voor de vervulling van zijn functie. Een dergelijke keuring komt in het nieuwe pensioenreglement niet meer voor. Gekozen is voor een systematiek die meer aansluit bij de marktsector. Daartoe is in het eerste lid in onderdeel e een ontslaggrond opgenomen ter zake van ongeschiktheid van de ambtenaar tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte. In het derde lid wordt bepaald aan welke voorwaarden moet worden voldaan: twee jaar ziek, herstel niet te verwachten binnen zes maanden en geen reële herplaatsingsmogelijkheden. Dat er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn moet de werkgever middels een zorgvuldig onderzoek aantonen. Het eerste ziektejaar onderzoekt de werkgever of er mogelijkheden zijn tot herplaatsing in een functie welke

kan worden aangemerkt als passende arbeid. Vervolgens, doch minimaal na afloop van het eerste ziektejaar, beziet de werkgever de mogelijkheden van herplaatsing in een functie die kan worden aangemerkt als gangbare arbeid.

In het akkoord d.d. 14 september 1994 met de centrales in het CGOA is afgesproken dat de werkgever daarbij het oordeel van het FAOP ter zake van een terugkeerplan (na 13 weken, conform artikel 71a WAO), een reïntegratieplan (na 26 weken ziekte) en de verdere voortgangsrapportages betreft. Bij het onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden wordt zowel gezien of er mogelijkheden zijn tot herplaatsing in voltijd- als deeltijdfuncties. Indien herplaatsing in een deeltijdfunctie mogelijk is kan uitsluitend ontslag worden verleend voor het aantal uren waarvoor herplaatsing niet mogelijk is (elfde lid).

In het negende lid is bepaald dat de ontslagprocedure in gang kan worden gezet achttien maanden na de eerste ziektedag. Aangezien het in beginsel de bedoeling is om een ontslag op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte na een periode van twee jaar te doen ingaan zal het bevoegd gezag de procedure zo snel mogelijk dienen te starten.

In het tiende lid is bepaald dat de arts van het FAOP een rapport maakt van zijn bevindingen. In dit rapport zal ook de opvatting van de in het zevende lid bedoelde artsen worden opgenomen.

Opgemerkt kan nog worden dat tegen de rapportage van de arts van het FAOP geen beroep open staat. Uiteraard staat wel beroep open tegen het ontslagbesluit van het bevoegd gezag. In die procedure kan de werknemer ook het medisch advies aanvechten.

Artikel II

Onderdeel A

Indien de ambtenaar als gevolg van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte wordt herplaatst in een lagere functie dient de salarisschaal waarin de ambtenaar was geplaatst te worden aangepast aan de nieuwe functie. Dit wordt mogelijk gemaakt door uitbreiding van het zesde lid van artikel 6 van het BBP. Naast het nieuwe salaris kan de ambtenaar een WAO-conforme uitkering, een invaliditeitspensioen en een herplaatsingstoelage genieten, indien hij aan de desbetreffende voorwaarden van de WAO respectievelijk het pensioenreglement voldoet.

Onderdeel B

Om een aantal begrippen nader te omschrijven is in Hoofdstuk 10 een nieuw artikel 37a met definitiebepalingen opgenomen. De meeste bepalingen spreken voor zich. In artikel 37a, onderdeel c, wordt de WAO-conforme vakantie-uitkering uitgezonderd van het begrip WAO-conforme uitkering. Dit is noodzakelijk om te voorkomen dat in de maand mei op grond van artikel 40a van het BBP naast de reguliere WAO-conforme uitkering ook de WAO-conforme vakantie-uitkering op de bezoldiging van de ambtenaar in mindering wordt gebracht. Voor de begrippen passende arbeid en gangbare arbeid wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel I, onderdeel A.

Onderdeel C

Artikel 39 regelt de doorbetaling van bezoldiging tijdens ziekte.

Het eerste lid bepaalt dat vanaf de eerste ziektedag gedurende 18 maanden doorbetaling van de volle bezoldiging plaatsvindt. Na deze periode wordt tot aan het ontslag 80% van de bezoldiging doorbetaald.

Ontslag op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid

wegens ziekte kan op grond van het gewijzigde artikel 94 van het BARP niet eerder gegeven worden dan nadat deze ongeschiktheid twee jaar heeft geduurd. In dat geval wordt derhalve in beginsel gedurende nog een half jaar 80% van de bezoldiging betaald.

In het eerste lid van artikel 39 is het onderscheid tussen een ambtenaar in vaste dienst en een ambtenaar in tijdelijke dienst voor wat betreft de duur van de volledige doorbetaling (gedurende 18 respectievelijk 12 maanden) verdwenen. Voor alle ambtenaren zal een uniforme periode gelden van 18 maanden.

Ook is het eerste lid zodanig gewijzigd dat de volledige doorbetaling op grond van dit lid exact 18 maanden duurt. In de oude regeling werd de bezoldiging volledig doorbetaald gedurende de maand waarin men ziek werd en vervolgens nog gedurende 18 (of 12) maanden. Deze wijziging brengt deze bepaling in overeenstemming met het bepaalde in de ZW en de WAO.

Het derde lid van artikel 39 geeft aan hoe gehandeld moet worden ten aanzien van een ambtenaar die ziek is geweest en na een periode van herstel opnieuw ziek wordt. Heeft de ambtenaar gedurende ten minste vier weken weer gewerkt, dan zal vanaf de datum waarop hij wederom ziek wordt een nieuwe periode van 18 maanden ingaan. Is zijn herstelperiode korter dan vier weken dan wordt de tweede periode bij de eerste samengeteld.

Het oude artikel 39 bevatte een soortgelijke bepaling. Gewijzigd is de minimum periode van herstel die nodig is om de telling van 18 maanden opnieuw te laten aanvangen. De periode van een maand die ter zake gold in de oude regeling is, in verband met afstemming op de ZW en de WAO, vervangen door vier weken.

Het vijfde lid van artikel 39 is toegevoegd om ook een voorziening te geven in die gevallen waarin de ambtenaar bij zijn eigen werkgever tijdelijk andere arbeid gaat verrichten. Aangezien artikel 39 het hervatten van de eigen arbeid regelde en artikel 40 betrekking heeft op het verrichten van arbeid bij een andere werkgever was deze situatie nog niet geregeld.

Onderdeel D

Artikel 39a wordt ingevoegd om te voorkomen dat de werkgever verplicht wordt de bezoldiging uit de oorspronkelijke functie, of 80% daarvan, «eindeloos» te blijven doorbetalen nadat de ambtenaar op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte is herplaatst in een andere functie, zonder dat voorafgaand ontslag heeft plaatsgevonden.

In de oude systematiek werd een ambtenaar blijvend ongeschikt verklaard voor zijn functie uit hoofde van ziekte of gebreken. Op basis van deze ongeschiktverklaring kon ontslag plaatsvinden, eventueel gevolgd door een herplaatsing in een nieuwe functie. In de nieuwe systematiek kan ontslag (op grond van artikel 94 van het BARP) pas plaatsvinden na twee jaar. Wel kan een ambtenaar binnen die periode worden herplaatst. Van een ontslag op grond van artikel 94 van het BARP zal in zo'n geval geen sprake meer zijn. Aangezien artikel 39 doorbetaling van bezoldiging regelt tot aan het einde van het dienstverband is een bepaling nodig om deze doorbetaling te beëindigen ingeval van herplaatsing vóór ontslag. Artikel 39a strekt daartoe.

Het tweede lid van artikel 39a regelt een aanvullende uitkering om te voorkomen dat de ambtenaar door het aanvaarden van een andere functie financieel nadeel lijdt ten opzichte van de ambtenaar die niet kan worden herplaatst en niet eerder dan na 24 maanden om die reden kan worden ontslagen. Een dergelijk financieel nadeel is uit een oogpunt van gelijke

rechtsbedeling niet te billijken en zal bovendien herplaatsing bemoeilijken. Het derde lid regelt de hoogte van deze aanvullende uitkering.

Onderdeel F

Artikel 40a bepaalt dat een eventuele WAO-conforme uitkering in mindering gebracht moet worden op het bedrag dat de ambtenaar op grond van artikel 39 geniet. Van een WAO-conforme uitkering kan sprake zijn na 52 weken ziekte. Dan zal namelijk door middel van een WAO-keuring worden vastgesteld of de ambtenaar arbeidsongeschikt is in de zin van de WAO.

Indien dit het geval is en de mate van arbeidsongeschiktheid tenminste 15% is, zal aan de ambtenaar (door FAOP/USZO) een WAO-conforme uitkering worden toegekend. De hoogte van die uitkering is afhankelijk van de mate van arbeidsongeschiktheid van de ambtenaar.

Door te bepalen dat de WAO-conforme uitkering in mindering moet worden gebracht op de bezoldiging, blijft het uiteindelijke bedrag dat de ambtenaar ontvangt per saldo gelijk. Hij ontvangt dus in totaal 100% dan wel na 18 maanden 80% van zijn bezoldiging.

In de situatie dat de ambtenaar na 52 weken ziekte nog wel steeds ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte maar niet arbeidsongeschikt wordt geacht in de zin van de WAO (of voor minder dan 15%), zal er geen recht bestaan op een WAO-conforme uitkering. De ambtenaar behoudt in dat geval zijn aanspraak op doorbetaling van bezoldiging op grond van artikel 39.

Het tweede lid van artikel 40a bevat een bepaling voor de situatie waarin een ambtenaar meer dan één betrekking heeft bij de overheid. Indien hij voor beide betrekkingen arbeidsongeschikt wordt verklaard zal slechts één WAO-conforme uitkering worden toegekend die betrekking heeft op beide functies. Op de doorbetaling van de bezoldiging voor één van die functies zal de werkgever uitsluitend dat deel van de WAO-conforme uitkering in mindering mogen brengen dat verband houdt met de arbeidsongeschiktheid uit de desbetreffende betrekking. Deze vermindering dient naar rato van de bezoldiging uit de betrekkingen te worden bepaald.

Indien de ambtenaar geen WAO-conforme uitkering aanvraagt of weigert mee te werken aan een WAO-keuring benadeelt hij zijn werkgever. Om dit te ondervangen is in het derde lid van artikel 40a een bepaling opgenomen die het de werkgever mogelijk maakt om in een dergelijk geval toch een korting op de bezoldiging toe te passen. Aangezien in dergelijke gevallen geen WAO-conforme uitkering kan worden vastgesteld wordt de fictie toegepast waarbij wordt uitgegaan van de hoogste mate van arbeidsongeschiktheid.

Het vierde lid van artikel 40a voorziet in een kortingsmogelijkheid indien er wel een WAO-conforme uitkering is of kan worden vastgesteld, maar deze door FAOP/USZO verminderd of geweigerd wordt op grond van handelingen of het nalaten van handelingen door de ambtenaar.

Het is onwenselijk indien de ambtenaar voor de uitbetaling van zijn aanspraken te maken zou krijgen met twee loketten. Om dit te voorkomen dient de werkgever te fungeren als uitbetalende instantie voor de WAO-conforme uitkering. Daartoe is een voorziening getroffen in artikel 46 van de WPA die inhoudt dat de uitbetaling van de WAO-conforme uitkering geschiedt door tussenkomst van de werkgever.

Onderdeel G

Het eerste en tweede lid van artikel 41 zijn nieuw. Deze nieuwe leden vloeien voort uit de afspraak in het CGOA dat in het tweede ziektejaar het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO zal gelden. In verband hiermee wordt artikel 41, dat betrekking heeft op de verplichtingen en sancties die gelden voor een zieke ambtenaar, beperkt tot het eerste ziektejaar. Voor de periode na het eerste jaar is een nieuw artikel 41a opgenomen, waarin is bepaald dat dan het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO geldt. Verder is artikel 41 aangepast in verband met het vervallen van de pensioenkeuring in de Abp-wet.

Voorts wordt in het vierde lid, onder f, van artikel 41 een nieuwe sanctiemogelijkheid opgenomen voor het geval een ambtenaar weigert passende arbeid te aanvaarden. Het oogmerk van deze bepaling is de reïntegratie van arbeidsongeschikten te bevorderen. Hiermee wordt aangesloten bij de ZW. Ook deze wet kent, in artikel 30, voor dergelijke situaties een sanctie. Dit nieuwe onderdeel f is ook nodig als complement van de afspraak in het CGOA over het nieuwe ontslagregime. In dat nieuwe regime is de verplichting van de werkgever opgenomen om naar ander arbeid te zoeken voor de zieke ambtenaar (zie artikel 94, derde lid van het BARP). Hier is de complementaire verplichting van de ambtenaar geregeld om deze arbeid te aanvaarden.

Onderdeel H

Zoals eerder reeds is opgemerkt is in het CGOA afgesproken dat met ingang van het tweede ziektejaar het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO van overeenkomstige toepassing zal zijn op het deel van de bezoldiging dat uitgaat boven de WAO-conforme uitkering. Aangezien de WAO-conforme uitkering reeds onder dit regime valt, wordt op deze wijze bereikt dat de ambtenaar voor beide componenten te maken krijgt met hetzelfde regime. Het eerste lid van artikel 41a strekt er toe om dit te regelen. Het gaat daarbij onder andere om de artikelen 23, 25 en 28 van de WAO.

Een verdere afstemming wordt bereikt door het tweede lid van artikel 41a, waarin bepaald wordt dat een door het FAOP opgelegde verplichting of sanctie ten aanzien van de WAO-conforme uitkering door het bevoegd gezag zoveel mogelijk op overeenkomstige wijze wordt toegepast op het deel van de bezoldiging dat uitstijgt boven de WAO-conforme uitkering. Dit houdt in dat indien bijvoorbeeld de WAO-conforme uitkering bij wijze van sanctie wordt teruggebracht naar 50%, ook het bedrag dat wordt doorbetaald aan bezoldiging gehalveerd wordt. Als rekenvoorbeeld kan het volgende dienen. Een ambtenaar heeft een reguliere bezoldiging van f 5 000,-. Bij volledige arbeidsongeschiktheid zal zijn WAO-conforme uitkering f 3 500,- zijn en zal daarnaast nog f 1 500,- aan bezoldiging worden uitbetaald. Een sanctie van 50% betekent dat de WAO-conforme uitkering wordt verlaagd tot f 1 750,-. Het bedrag van de aanvullende bezoldiging zal gehalveerd worden tot f 750,- zodat de ambtenaar in totaal f 2 500,- ontvangt.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat het bevoegd gezag de door het FAOP opgelegde sancties niet zonder meer kan overnemen. Op grond van artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is het bevoegd gezag altijd nog gehouden tot een eigen belangenafweging. De gevolgen van het besluit zullen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Tevens verdient het aandacht dat op grond van de nieuwe bepaling het verplichtingen- en sanctieregime van de WAO ook van overeenkomstige toepassing zal zijn indien de ambtenaar voor minder dan 15% arbeidsongeschikt is en er derhalve geen recht bestaat op een WAO-conforme uitkering.

In het derde lid van artikel 41a is, conform hetgeen in artikel 41 is geregeld met betrekking tot het aanvaarden van passende arbeid gedurende het eerste ziektejaar, voor het tweede ziektejaar de verplichting opgenomen tot het accepteren van gangbare arbeid.

De beoordeling of de ambtenaar in staat is hem aangeboden gangbare arbeid te verrichten wordt overgelaten aan de bedrijfsgeneeskundige dienst. Verwacht wordt dat deze dienst tot een oordeel komt in goed overleg met een arts van de USZO.

Onderdeel I

Artikel 42 betreft de aanspraken van de gewezen ambtenaar die ziek is geworden vóór dan wel kort ná zijn ontslag. Ook deze gewezen ambtenaar heeft recht op doorbetaling van bezoldiging en wel in het eerste geval op grond van het eerste lid gedurende maximaal 18 en in het tweede geval op grond van het tweede lid gedurende maximaal 12 maanden. Evenals in artikel 39 is het verschil tussen ambtenaren in tijdelijke en in vaste dienst vervallen.

Een ambtenaar die ontslagen wordt op grond van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte kan nimmer in aanmerking komen voor doorbetaling van bezoldiging op grond van dit artikel. Aangezien een dergelijk ontslag (op grond van artikel 94 van het BARP) pas na twee jaar ziekte verleend kan worden, zal in zulke gevallen altijd de maximale uitkeringstermijn van het eerste lid van 18 maanden verstreken zijn. Dit artikel heeft derhalve betrekking op ontslag dat verleend is op andere gronden dan wegens ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte.

Het achtste lid regelt dat een eventueel toegekende WAO-conforme uitkering (na 1 jaar ziekte) in mindering wordt gebracht op de doorbetaalde bezoldiging. Deze bepaling komt inhoudelijk overeen met het bepaalde in artikel 40a, waarin is geregeld dat de WAO-conforme uitkering in mindering moet worden gebracht op de bezoldiging van de nog in dienst zijnde zieke ambtenaar. De bepalingen van artikel 40a die betrekking hebben op samenloop van dienstverbanden, het niet aanvragen van een WAO-conforme uitkering etc. zijn om deze reden van overeenkomstige toepassing verklaard.

Een aantal bepalingen uit het oude artikel 42 is voorts in een meer logische volgorde weergegeven. Dat geldt bijvoorbeeld voor een deel van het oude tweede lid dat thans als derde lid is opgenomen. Het geldt ook voor het oude zevende lid dat thans is opgenomen als artikel 46a en voor het oude achtste lid, dat gesplitst is in de (opnieuw geredigeerde) leden negen tot en met elf.

De verrekening van inkomsten heeft geen betrekking op inkomsten uit een nieuwe betrekking indien die nieuwe betrekking ten minste dezelfde omvang heeft als de betrekking waaruit de ambtenaar ontslagen is. Op grond van het derde lid heeft de gewezen ambtenaar in dat geval namelijk geen aanspraak op doorbetaling van de laatstelijk genoten bezoldiging.

Uit artikel 42 is de bepaling verdwenen die betrekking had op de uitkering overeenkomstig de normen van de WAO (het oude vierde lid). Deze bepaling is overbodig geworden door de introductie van de WAO-conforme uitkering in de WPA. In de andere leden wordt met deze wijziging rekening gehouden.

Onderdeel J

In artikel 44 gaat het om de zogenaamde aanvullende uitkering bij arbeidsongeschiktheid «in en door de dienst».

In de oude bepaling werd de aanvullende uitkering (indien aan een aantal voorwaarden was voldaan) toegekend aan ambtenaren aan wie een invaliditeitspensioen was toegekend krachtens de Abp-wet. In het nieuwe eerste lid is in plaats daarvan bepalend of de gewezen ambtenaar een WAO-conforme uitkering geniet.

In het oude artikel 44 ging het om een aanvulling op het invaliditeitspensioen; thans gaat het om een aanvulling op het totaal van de WAO-conforme uitkering, het invaliditeitspensioen en de herplaatsings-toelage. Voorts zijn de percentages in het derde lid vervangen door de (opgehoogde) percentages uit artikel 8.5 van het pensioenreglement in plaats van de (opgehoogde) percentages uit artikel F-9 van de Abp-wet.

Verder is in het derde lid het begrip «middelsom» uit de Abp-wet vervangen door de «de bezoldiging over het jaar voorafgaand aan het ontslag». Daarbij is inhoudelijk aansluiting gezocht bij artikel 8.3 van het pensioenreglement. Het vijfde lid van artikel 44 regelt de aanpassing van de bezoldiging aan algemene salariswijzigingen.

Het tweede lid zondert ambtenaren uit die een suppletie genieten op grond van de Suppletieregeling gedeeltelijk arbeidsongeschikten sector politie. In die gevallen is een aanvulling namelijk niet noodzakelijk, aangezien de percentages in genoemde suppletieregeling hoger zijn dan de percentages genoemd in dit artikel.

Aan het oude tweede lid dat betrekking had op een invaliditeitspensioen dat gebaseerd is op diensttijd is geen behoefte meer. Het nieuwe eerste lid van artikel 44 biedt ook een voorziening voor deze gevallen.

Het oude derde lid van artikel 44 dat betrekking had op het herplaatsingswachtgeld is geschrapt aangezien de voorziening voor toekenning van herplaatsingswachtgeld niet meer bestaat. Ook het oude vijfde lid kon daardoor vervallen. Het oude vierde lid is opgenomen in artikel 46b. Dit artikel betreft namelijk een bijzondere uitkering bij overlijden van (ex)-ambtenaren en kan daarom beter na artikel 46, waar de reguliere overlijdensuitkering is geregeld, worden opgenomen.

Onderdeel L

Deze wijziging betreft het in mindering brengen van de WAO-conforme overlijdensuitkering op de ambtelijke overlijdensuitkering.

Onderdeel M

Deze artikelen waren in de oude regeling opgenomen als artikel 42, zevende lid, en artikel 44, vierde lid, maar passen gelet op hun inhoud beter na artikel 46. In artikel 46a wordt overeenkomstig artikel 46 de WAO-conforme overlijdensuitkering in mindering gebracht.

Artikel III

In artikel 1, eerste lid, onderdeel j, van het BVVP wordt als berekeningsbasis voor de verhuiskostenvergoeding de genoten bezoldiging gehanteerd. Het gevolg daarvan zou zijn dat een zieke ambtenaar, die een bezoldiging geniet waarop een WAO-conforme uitkering in mindering is gebracht, dientengevolge een lagere verhuiskostenvergoeding zou ontvangen. Om dit te voorkomen is aan de in onderdeel j opgenomen opsomming, waarmee de genoten bezoldiging vermeerderd kan worden, een nieuw onderdeel 4 toegevoegd.

Het gaat hierbij overigens uitsluitend om de WAO-conforme uitkering die de ambtenaar geniet uit hoofde van de betrekking op grond waarvan de verhuiskostenvergoeding wordt toegekend en niet om een eventuele

WAO-conforme uitkering die de ambtenaar uit hoofde van een andere betrekking geniet.

Artikel IV

Onderdeel A

In artikel 1, eerste lid, is in verband met de invoering van de WAO-conforme uitkering en het intrekken van de Abp-wet een aantal nieuwe definitiebepalingen opgenomen.

In onderdeel i is de expliciete vermelding van het tijdelijk pensioen bij vermissing van de deelnemer overbodig, omdat het Burgerlijk Wetboek daarin reeds voorziet. In onderdeel j is de definitie van het begrip wachtgeld aangepast in verband met het feit dat vrijwillig vervroegd uittreden voor overheidspersoneel per 1 januari 1996 niet meer bij wet zal zijn geregeld, maar in een door de betrokken sociale partners gesloten overeenkomst.

Onderdeel B

In artikel 2, eerste lid, komt onderdeel e te vervallen aangezien onder onderdeel d reeds degene met recht op een herplaatsingstoelage valt. De herplaatsingstoelage valt onder de term pensioen in de zin van artikel 1.1, onderdeel t, van het pensioenreglement.

Artikel V

Onderdeel A

Voor ambtenaren in tijdelijke dienst gold voorheen een termijn van 12 maanden voor de doorbetaling van de volledige bezoldiging bij ziekte, zulks in tegenstelling tot ambtenaren in vaste dienst, voor wie een termijn van 18 maanden van toepassing was. Thans wordt geen onderscheid meer gemaakt en is de termijn op 18 maanden gesteld. Onderdeel A strekt ertoe dat degenen voor wie de verlenging tot 18 maanden voor de periode vanaf 1 januari 1996 nog betekenis zou kunnen hebben, dat voordeel daadwerkelijk krijgen.

Onderdeel B

Voorwaarde voor de wijziging van artikel 44 van het BBP is dat de aanspraken die op grond van de wijziging per 1 januari 1996 bestaan, in hoogte en duur niet verschillen van de aanspraken die de (gewezen) ambtenaar heeft op 31 december 1995. In het algemeen zal die voorwaarde zijn vervuld als op laatstgenoemde datum bestaande aanspraken formeel worden omgezet in aanspraken op grond van het gewijzigde artikel. Ten aanzien van de WAO-conforme uitkering voorziet de WPA daarin. Ten aanzien van de doorbetaling van bezoldiging is dat gebeurd in onderdeel B.

Onderdeel C

Artikel 42 van het BBP kende de mogelijkheid van een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO. In de praktijk kan dit betekenen dat enig verschil ontstaat met de hoogte van een WAO-conforme uitkering.

Voorzover het verschil nadelig is voor degenen die op 31 december 1995 een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO genoten die doorloopt tot na 1 januari 1996, wordt het nadeel gecompenseerd.

Artikel VI

Bij de WPA, die op 1 januari 1996 in werking is getreden, is de WAO-conforme arbeidsongeschiktheidsregeling ingevoerd. In verband met de samenhang tussen het onderhavige besluit, dat immers het bovenwettelijk kader voor de WAO-conforme uitkering biedt, en de WPA wordt aan het onderhavige besluit terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 1996.

Hierbij wordt opgemerkt dat de regionale politiekorpsen en het LSOP bij circulaire d.d. 15 december 1995, nr. EA95/U3932, van de wijzigingen in verband met het bovenwettelijk kader WAO op de hoogte zijn gebracht.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal